

Баратып жолдо, батабыз ойго:
“Өлкөбүз кантип өнүгөт?”
Чаң баспай төрдө, чапсак деп өргө,
Санаабыз санга бөлүнөт.
Эгемен болуп, сыймыкка толуп,
Жашаган жокпуз бекерге.
Жалының кошкун, салымың кошкун,
Зарылып турган мекенге.

Кайырма:

Өнүгө бер, өркүндөй бер мекеним!
Мен дебей, эл деп, төгөлү бермет,
Бейпилдикте өнүгүп мекен,
Берекебиз байлансын бекем!
Ар канча улут, алтындай уюп,
Айжаркын болсун келечек.
Таптайлы күчтү, баштайлы ишти,
Аракет кылсаң — берекет.
Биримдүү болсок, билимдүү болсок,
Жетебиз аруу тилекке.
Өзгөчө көркөм, өнүксүн өлкөм,
Кыргызстан жашап жүрөктө!

Кайырма: